

ници, далъ заповѣдъ да навлизатъ прѣзъ мѣчнопроходими мѣста въ България. Негодуванието между войската било пораснало до тамъ, че нѣкои прѣди навлизанието дезертирали при българитѣ; съ тѣхъ билъ и Византий единъ отъ блискитѣ придворни мже на Императора, който завлѣкълъ съ себе си и поднесълъ на Крѣма 100 литри злато и царски одежди, които споредъ тогавашната мода били украсени съ злато и скъпоцѣни камени. Огначело Никифоръ сполучилъ въ сблѣскванията съ българитѣ. Последнитѣ отстъпили на вѣтрѣ. Никифоръ отдавалъ сполуката на мжежествения си синъ Ставракия и измѣмрилъ военначалницитѣ, които го съвѣтвали да не навлиза въ България. Той издалъ заповѣдъ да избиватъ всичко живо безъ разлика на полъ и възраст и да ги оставятъ непогрѣбени лешове, а плячката да събиратъ за алчния императоръ. Тогава ограбили и изгорили много български мѣста и запечатели Крѣмовитѣ богатства и изгорили неговия палатъ, който се намиралъ надалечъ два или три дена отъ Маркелъ или сегаш. с. Кая-башъ между Ямболъ и Скендерли. На много византийски войници, които се одързостили да прибиратъ за себе си плячка, по заповѣдъ на императора, били имъ отрѣзали ушитѣ, носѣтъ, езикѣтъ и пр. споредъ тогавашния обичай. Крѣмъ пакъ испратилъ пратеници при императора и искалъ миръ, като му казвалъ: „ето си побѣдилъ, вземи каквото ти е по угода и излѣзъ съ миръ“. Никифоръ отказалъ и сега, той не щелъ мира, а сѣкира. Расърденъ върху туй, Крѣмъ повелелъ да заградятъ съ дървени укрѣпления входоветѣ и изходитѣ на полянката дѣто билъ расположенъ на лагеръ императорътъ съ войскитѣ си. Никифоръ като се научилъ за туй, стрѣснатъ не знаелъ какво да стори и казалъ на блискитѣ си: „че даже ако станемъ крилати, никой да не се надѣе, че ще избѣгнемъ нещастieto“! Това извършилъ Крѣмъ въ два дена, четвъртъкъ и петъкъ, а прѣзъ нощта въ сѣбота голѣма трѣвога и распореждания на българскитѣ въоръжени войски развълнували Никифора и блискитѣ му. Тогава българитѣ запалили околнитѣ гори и лѣсове и на утрѣнъта отъ зори още българскитѣ войски, които скоро бѣ набралъ Крѣмъ, нападнали върху неприятелския лагеръ направо къмъ императорската палатка. Битката била ужасна. Падналъ убитъ самъ Никифоръ съ множество военначалници и бесчетъ войници. Византийскитѣ лѣто-